

В. В. Овсієнко

Покровський Іван Миколайович

ПОКРОВСЬКИЙ Іван Миколайович (07. 09. 1921, с. Штунь, нині Ковельського р-ну Волинської обл. — 25. 12. 2009, м. Городня, нині Чернігівського р-ну Чернігівської обл.) — учасник національно-визвольного руху. Навчався в українській школі та польській гімназії. На свято Покрови 1942 присягнув на Декалозі українського націоналіста і став членом ОУН. На початку 1943 організував підпільний військовий вишкіл у лісі поблизу свого села. Був референтом із пропаганди та військової справи, створював осередки ОУН по селах, організовував самооборону. Під час польсько-українського конфлікту навесні 1943 брав участь у відплатних акціях. 22 грудня 1943 поляки закатували його батька та сестру, імітували розстріл матері та ще 2-х сестер. Перед приходом радянської армії безуспішно намагався перевести свій підрозділ через фронт. Потрапив у німецьку облаву, під чужим прізвищем вивезений у Німеччину на примусові роботи. Звільнений британцями і переданий у радянську зону окупації, у фільтраційному таборі повернув своє прізвище. Після допитів мобілізований у радянську армію, займався господарською працею. 1945 його матір і сестер депортовано в Архангельську обл. (РФ). 1946 демобілізований. Працював касиром на залізниці у м. Барановичі (Білорусь). 7 грудня 1949 заарештований, на початку 1950 за звинуваченням у зраді Батьківщині засуджений до смертної кари, заміненій на 25 р. ув'язнення. Покарання відбував у таборах в Казахстані та РФ. Познайомився з кардиналом *Йосифом Сліпим*, спілкувався із [С. Караванським](#), [Михайлом](#) і [Богданом Горинями](#), [О. Заливахю](#), [О. Назаренком](#), вчив на електрика [Л. Лук'яненка](#). Звільнений 1974. Повернутися у прикордонну Волинь йому не дозволили, тому поїхав до батьків Л. Лук'яненка у Чернігівську обл. Мешкав і працював у Городні. Від 1985 — на пенсії. До нього приїздив *О. Тихий*, він сам відвідував [О. Мешко](#) в Києві, яка за його розповідями

склала довідку про становище політв'язнів, згодом використану для складання списку українських політв'язнів, доданого до Меморандуму № 1 Української Гельсинської групи. Делегат Установчого з'їзду Української Гельсинської спілки (1990), на 2-му з'їзді Української республіканської партії (1991) був обраний членом її Етичної комісії. Не реабілітований. Згідно з розпорядженням Президента України від 2002 отримував довічну державну іменну стипендію.

Рекомендована література

1. Ольховський І. Терен-доля Покровських // Укр. газета. 2007, 1 лют.

Бібліографічний опис:

Покровський Іван Миколайович / В. В. Овсієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880005>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).